Відомості.UA
№ 12 (547)
17 - 23 березня 2011 року
vidomosti-ua.com

«Укртелеком» купили не австрійці, а кіпріоти

Незадовго до подачі заявки на участь у приватизації «Укртелекому» в компанії «ЕСУ» помінялися власники. Тепер вона на 100% належить не фонду Epic Advisors Ltd., яким володіють австрійці, а кіпрській Epic Telecom Invest Ltd., засновники якої невідомі, пише газета «Дело» з посиланням на «Ділову столицю». Не виключено, що це можуть бути й українські бізнесмени, які мають у Кіпрі свої кошти.

Німеччина зупинить АЕС, побудовані до 1980 року

Німеччина на три місяці зупинить атомні електростанції, побудовані до 1980 року, для їх перевірки на предмет подальшого використання. Про це заявила канцлер ФРН Ангела Меркель. Напередодні в країні був уведений тримісячний мораторій на продовження термінів роботи атомних електростанцій. За словами канцлера, Німеччина використовує час дії мораторію для того, аби прискорити перехід на альтернативні джерела енергії. Усього в Німеччині існує сімнадцять атомних електростанцій.

50%

до стількох відсотків прожиткового мінімуму парламент підвищив соцдопомогу на догляд інвалідам I групи, що брали участь у Великій Вітчизняній війні та війні 1945 року з Японією. Законопроект почне діяти з 1 січня 2012 року.

Події

ВИСОКА ВОДА

У другій декаді березня поліські райони знову затопить

У двадцятих числах березня у північних районах Волині очікується підйом рівня води у річках, тож посівну на цих територіях можуть відтермінувати. Про це повідомив на засіданні колегії аграріїв начальник обласного управління водних ресурсів Юрій Бахмачук. Він також розповів, що південні райони області постраждають менше: їм загрожує лише незначне підвищення рівня ґрунтових вод.

До слова, наразі водойми басейну річки Прип'ять залишаються у заплавах. За інформацією еменесників, затопленими є 48 господарських будівель, 138 садиб, 45 тисяч гектарів землі.

Ірина КОСТЮК

ЗАЯВА

«Нафтогаз» не підвищуватиме для людей ціну на газ

«Нафтогаз України» заспокоїв населення: ціни на газ для населення в кінці поточного опалювального сезону не зростатимуть. Про це повідомляє управління зі зв'язків із громадськістю НАК «Нафтогаз України».

У НАК уточнюють, що голова правління «Нафтогазу» Євген Бакулін 11 березня сказав, що Національна комісія регулювання електроенергетики планує підвищити тарифи на природний газ для підприємств теплокомуненерго на 26% наприкінці опалювального сезону 2010-2011 років.

«Розповсюджена засобами масової інформації заява голови правління Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» Бакуліна про те, що «в кінці поточного опалювального сезону ціни на газ для населення зростуть на 26%», не відповідає дійсності», — сказано в повідомленні.

НЕБЕЗПЕКА

Рівень радіації в Токіо стрімко зростає: жителі тікають із міста

Справжня паніка розпочалася в Токіо після того, як рівень радіації навколо міста Фукусіма почав зростати, а вітер змінився у бік столиці Японії. Тут зафіксоване постійне підвищення рівня радіації, повідомляє «Kyodo News» із посиланням на столичний уряд.

Частина жителів уже прийняла рішення покинути Токіо. Населення також почало запасатися водою, провіантом, радіостанціями, ліхтарями, свічками, каністрами з бензином, спальними мішками та препаратами йоду. Посольства кількох країн порадили співробітникам і громадянам залишити постраждалі райони, туристи були змушені перервати відпустки, міжнародні компанії в Токіо розглядають можливість призупинити роботу чи перенести офіси за межі міста.

Напередодні прем'єр-міністр Японії Наото Кан заявив, що витік радіації, що стався в результаті аварії на АЕС «Фукусіма-1», ймовірно, пошириться по території країни. Нагадаємо, 15 березня зафіксовано третій вибух на АЕС. Влада Японії каже, що рівень радіації є достатньо високим, щоби зашкодити здоров'ю людини.

За офіційними даними, внаслідок удару стихії загинули більше двох тисяч людей, але ця кількість не включає тисячі тіл, знайдених на узбережжі Японії в понеділок. Місцеві ЗМІ також повідомляють про майже півмільйона людей, які залишилися просто неба. Четверту ніч мільйони японців провели без води, харчів та електрики.

Втім, оглядачі відзначають не лише масштаби катастрофи, а й дивовижну стійкість японців. «На багатьох заправках немає бензину. У мене хвора нога, я страждаю від ревматизму, тож для подорожей на великі відстані мені потрібна машина. Та, якщо десь і можна знайти пальне, то там величезні черги», — розповідає Нобуакі Нішікава.

Голова Волинської облдержадміністрації Борис КЛІМЧУК:

Випробування владою — саме випадає на долю людини

Сьогодні, за кілька місяців після виборів, уже однозначно можна сказати, що вся влада на Волині — виконавча та представницька — сконцентрована в одних руках, і при хорошому менеджменті це дозволяє більш ефективно організувати життя регіону. Судячи з того, як налаштований на роботу голова облдержадміністрації Борис Клімчук, яку команду він зумів зорганізувати в обласній раді, а якщо ще додати фінансову підтримку центру, то результати точно не забаряться. До речі, хороший дипломат і психолог, він навіть зумів залучити до керівництва областю опозицію, віддавши одному її представнику місце заступника голови облради, а іншому — бюджетну комісію. Березень — важливий місяць у житті волинського голови. 18-го йому виповнюється шістдесят. З чим і вітаємо. А 26-го — рік, як він очолив вдруге обласну адміністрацію. Сьогодні Борис Петрович — гість нашої газети.

ЯК СЛІПІ КОШЕНЯТА, ЙДЕМО ШЛЯХОМ ПРОБ І ПОМИЛОК

— Владою треба ділитися. Не можна концентрувати її в одних руках і не можна розуміти як абсолют. Водночас я не прихильник колгоспної системи прийняття рішень. Це добрий спосіб, аби уникнути відповідальності. Мовляв, при чому тут я? Рішення ж прийняли колективно. Так от, на етапі його підготовки я — за максимальний консенсус, максимальне обговорення, та відповідати за його реалізацію повинен той, хто підписав документ.

Стосовно того, що влада в одних руках. Хочу нагадати 94-й рік, коли волиняни обрали мене одночасно головою облради й облвиконкому. Я чотири роки обіймав дві посади. Тобто був і головою виконавчої влади, і головою представницького органу. Пам'ятаю, як тодішній голова Верховної Ради Олександр Олександрович Мороз запитував: «Ну як тобі на двох кріслах сидіти?». Я відповів: «Немає часу і на одному сидіти. Роботи багато, Олександре Олександровичу». Діло ж не у владі, а в можливості зреалізувати ті завдання, які перед собою ставиш. Скажіть, хіба була узурпація? Не було свободи слова? Хтось чув про переслідування чи утиски журналістів? Це була молода, зовсім юна Україна. Тоді всі були, як сліпі кошенята. Отримали незалежність і пробували щось робити, пробували моделювати державу. Шляхом проб і помилок ішла Україна і продовжує йти нині. Ми будуємо українську Україну. Не російську, не польську і не вашингтонську. І коли я сьогодні чую по радіо «Ера», що нічого такого не відбулося в російсько-українських відносинах, то хочеться запитати: а чого чекали? Що Віктор Федорович стане 54-м губернатором Росії? Такого ніколи не буде. Він — Президент України, обраний народом.

Повнота влади для мене — це величезна відповідальність, саме страшне випробування, яке тільки може бути у світі для будь-якої людини. Мені вже шістдесят, а я навіть не кандидат наук, хоча багато хто з моїх колишніх колег-губернаторів уже сьогодні академіки. Мене сміх і сльози розбирають. Господи, я ж тебе як облупленого знаю. Який із тебе академік?

Крім того, при владі ти завжди почуваєшся роздягнутим. Хоча я вже наче звик. У мене виросла шкіра — за плечима десять років серйозного досвіду. І все одно влада, політика — це боротьба, тож треба бути сильним, аби не зламатися.

ЖИТТЯ ВОЛИНЯН НЕ ЗАЛЕЖАТИМЕ ВІД ПРИМХ ДЕПУТАТІВ

— Борисе Петровичу, нинішній склад обласної ради, а точніше більшість, що сьогодні організувалась, — це безпосередня ваша заслуга. Ви зробили ставку на авторитетних у регіоні людей-мажоритарників. Якби на вашому місці була інша людина, їй би таких результатів досягти не вдалося. Тому від того, яку політику ви зараз будете вести, залежатиме, як складатиметься ситуація в регіоні. Адже не секрет, що керівники в основному чекають команди персонально від вас.

— Моєю головною функцією була та залишається функція виконавчої влади. Якби депутати на останній сесії не затвердили Програму соціально-економічного розвитку області на 2011 рік, все одно вона б працювала. Вона ще до сесії працювала. Рада мала зробити лише формальну роботу, ту, що робить представницький орган влади. Так виписаний закон. Так облаштована Конституція. Життя області не має залежати від примх депутатів, подобається це комусь чи ні. Є план. Є документ. Є цифри. А цифри адаптуються з цифрами київськими. Жити треба не тоді, коли сесія проголосує, а кожного дня.

За аналізом двадцяти критеріїв розвитку економіки та добробуту громадян у 2010 році голова Волинської облдержадміністрації Борис Клімчук зайняв друге місце в Україні, за результатами першого кварталу нинішнього року — перше. Дані журналу «Коментарі».

Сьогодні в Україні працює цільовий метод фінансування. Є десятки різноманітних соціальних, будівельних і т. п. програм. Однак зреалізувати їх відразу не можна. Та приходить час, і така можливість з'являється. Приміром, півмільйона виділяє область, дев'ять мільйонів — уряд. І об'єкт готовий до здачі.

Що ж відбувалося до цього. Попередні п'ять років обласна рада приймала рішення, наприклад, направляла півтора мільйона на один об'єкт, держава — на інший. У результаті нічого не будувалося. Звідси маса недовиконаних робіт, якими зараз мушу займатися. Звичайно, певні можливості обласного бюджету є, та вони, на жаль, малі. Без державного фінансування, співфінансування не потягнемо ні доріг, ні переходів, та й шкіл не побудуємо...

Торік, приміром, почали споруджувати школу в селі Майдан-Липненський Маневицького району. Здійснили робіт на два мільйони гривень за кошти, передбачені Програмою розвитку територій, прилеглих до чорнобильської зони. Ще частина грошей надійде з Державного бюджету в цьому році. І вже до Дня незалежності будемо мати навчальний заклад. До речі, ця школа — символічна, адже тут будуть здобувати знання як волинські, так і рівненські діти.

КАДРОВІ ЗМІНИ ВАРТО ОЧІКУВАТИ ШВИДКО

— Ви вже рік працюєте керівником виконавчої влади в області. За цей час встигли побачити, як працюють підлеглі. Напевно, окремі давно просяться у відставку? Чому «стариків» не відправляєте на «пенсію»? Адже насправді більше п'яти років чиновник не повинен сидіти в керівному кріслі. «Приростає» і починає вважати структуру, яку очолює, своєю вотчиною. А звідси й службові зловживання.

— Я придивляюся до молодих. Пильно придивляюся, зокрема, до депутатів обласної ради, які є й у фракції БЮТ, і у фракції Партії регіонів, і в інших фракціях. До тих, хто працює у виконавчій владі в районі, зокрема, перших заступників голів райдержадміністрацій. Для мене людина насамперед повинна бути публічною. Крім того, поєднувати в собі певний досвід, не важливо, на якій роботі його отримано — педагогічній, господарській, медичній, — і необхідні менеджерські якості. Змін варто очікувати найближчим часом, а саме після того, як завершаться роботи з реформування виконавчої гілки влади в Києві — в міністерствах і відомствах. До речі, процес непростий. Іде лобізм, боротьба. Чиновники тримаються за свої повноваження. Не всі розуміють реформи так, як їх розуміє Президент Янукович. Я навіть не боюся сказати, що не всі розуміють реформи так, як їх розуміє Клімчук. У мене є досвід. Я бачив це в Литві, Азербайджані, вчився у поляків. Свого часу Леонідові Кучмі сказав: «Леоніде Даниловичу, ваша фраза, що «губернатор отвечает за все», насправді означає, що він ні за що не відповідає». «Чого ти так кажеш?» — запитує. «Тому що у владі повинні бути чітко прописані функції і саме за виконання цих функцій треба звітуватись і перед людьми, і перед вами, пане президенте».

Працюючи у Литві, якось прочитав в одному з волинських інтернет-видань, що Анатолій Француз, мій змінник, поїхав оглядати труп. Тоді я сказав: хана області. Губернатор на трупи не виїжджає. То не його робота. Він не повинен загрібати сніг біля сільради, сіяти траву чи ремонтувати паркани біля кладовища. Його обов'язок — навчити людей виконувати свої функції. Тому нинішні реформи направлені саме на чітке виписання функцій усіх гілок влади.

Так, згоден, що довго на керівних посадах люди не повинні затримуватися, бо часто-густо робоче місце перетворюють на вотчину, а за цим уже слідують різного роду зловживання.

Як відбувається в Литві? Якось я зустрічався з послом Литовської Республіки в Словенії. В період мого перебування в Литві він працював головним митником країни. Це був генератор усіх ідей, усіх нововведень того часу, коли Литва готувалася вступати в Євросоюз (все ж починалося з митниці). Незважаючи на це, йому конституція відвела п'ять років. І от під час зустрічі він похвалився, що почувається щасливим чоловіком: отримує більшу в два з половиною рази зарплату, має можливість учити дітей у престижних вузах. Зверніть увагу, за п'ять років каторжної роботи держава дала йому велику премію — направила послом. У нас же в Україні донедавна робота послом негласно вважалася вигнанням для функціонерів, міністрів, губернаторів. «А пошел ты», називається. І ще добре, коли тобі президент вручить вірчу грамоту. Бо